

Plenum

Torsdag 9.4.2026 kl. 16.00—22.01

2.3. Muntlig fråga om äldreomsorgen (Veronika Honkasalo vänst)

Muntligt spörsmål MFT 55/2026 rd

Muntlig frågestund

Talman Jussi Halla-aho: Ledamot Honkasalo, varsågod.

Debatt

16.14 **Veronika Honkasalo vas:** Arvoisa puhemies! Pääministeri Orpo, hallituksenne politiikan takia Suomessa kasvaa joukko ihmisiä, jotka eivät saa tarvitsemaansa apua ajoissa tai riittävästi, vaikka tarvetta olisi. Ikäihmiset jäävät liian usein ilman ympärivuorokautista hoivaa, kotihoitoa vähennetään ja omaishoidon tukea kiristetään, kun hoidettavien määrä kasvaa. Kun palveluita ja toimeentuloa leikataan, siirtyy vastuu yhä useammin omaisille, useimmiten naisille. Hoivasta on tulossa yhä useammin kysymys siitä, onko ihmisellä läheisiä, aikaa, rahaa ja jaksamista. Rikkaat maksavat hoivasta, köyhät sinnittelevät. Kaiken huipuksi hallitus kaavailee nyt uusia asiakasmaksukorotuksia vanhuspalveluihin. Kysyn, pääministeri Orpo, teiltä: oletteko todella sitä mieltä, että hoivaköyhyyttä tulee Suomessa lisätä ja naisten hoivataakkaa edelleen kasvattaa?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Pääministeri Orpo, olkaa hyvä.

16.15 **Pääministeri Petteri Orpo** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kysymyksen asettelu oli jo hyvin erikoinen: en tietenkään halua. Me haluamme hallituksessa ja itse haluan sen, että tässä maassa hoiva toimii, ihmiset saavat tarvitsemansa avun ja palvelut. Mutta nyt on ihan oikeasti kohtuullista, viitaten aikaisempiinkin kysymyksiin, muistuttaa arvon oppositiota, missä ajassa me näitä töitä teemme. [Vasemmalta: Nämä ovat arvovallintoja!] Ukrainan sota, Gazan kriisi, nyt viimeisenä Iranin taistelut, sota, kauppasodat. Tällaisia turbulensseja harvoin Suomen talous on kohdannut, ja siksi meillä on haasteita. Tästä huolimatta meidän talous kasvaa. Se kasvaa tälläkin hetkellä. Työllisyys maaliskuussa parani, ja sitä kautta vain ja ainoastaan me pystymme pitämään huolta ihmisten hoivasta ja huolenpidosta, koulutuksesta, meidän hyvinvointiyhteiskuntamme ytimestä, mutta se vaatii nyt meiltä kaikilta paljon. Tämä on erittäin haastava aika, mutta voitte olla aivan varma siitä, että kukaan täällä ei halua, että ihmisillä olisi huonommin asiat.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Krista Kiuru, olkaa hyvä.

16.16 **Krista Kiuru sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kun, pääministeri Orpo, aloitte, sanoitte, ettei keneltäkään vaadita kohtuuttomuuksia. Rahaa ei ollut, ja siksi

Punkt i protokollet PR 33/2026 rd

myöskin kaikkein köyhimmillä suomalaisilta ja heikompiosaisilta leikattiin ja paljon. Rahaa löytyikin puolessavälissä kautta kasvun tukemisen nimissä, ja nyt niitä Purran mainitsemia lahjarahoja on löytnyt teiltä ylisuuresti. On ihan oikeutettua kysyä oppositiosta, koska on liian paljon.

Ettekö te näe, kuinka köyhää ihmisillä on tällä hetkellä? Tämä on todella valitettava tilanne, että ostovoima on kadonnut ihmisiltä. Tämä on hirvittävä tilanne, ja se ei auta, että te sanotte, että me tuemme kaikkein suurituloisimpia suomalaisia. On karmeaa se, että te ette puutu tähän tilanteeseen, jossa kaikkein köyhimmit ja osattomimmat suomalaiset ovat todellisessa hädässä.

Pääministeri Orpo, oletteko te sanojenne takana, niin että suomalaisilta ei vaadita keneltäkään kohtuuttomuuksia?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Pääministeri Orpo, olkaa hyvä.

16.17 **Pääministeri Petteri Orpo** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Aloitetaan nyt taas kerran korjaamalla. Me emme ole romuttaneet ihmisten ostovoimaa, vaan ostovoima romuttui teidän hallituskaudellanne. [Välihuutoja — Puhemies koputtaa] Kolme vuotta peräkkäin suomalaisten ostovoima on parantunut. Se on johtunut palkkaratkaisuista, ja se on johtunut meidän veropolitiikasta, alhaisesta inflaatiosta, alentuneesta korkotasosta. Näistä se on johtunut.

Mutta sitten vielä: Se on se sosiaalidemokraattisen ajattelun ja meidän ajattelumme ero, että jos me työtä ja yrittämistä verotamme vähemmän, se tuottaa enemmän verotuloja, enemmän työtä, enemmän hyvinvointia ja enemmän kykyä huolehtia heikommista. Ei ole muuta tietä. Te yrititte sitä toista tietä viimeksi: lisää veroja, enemmän velkaa. Sitä me olemme korjaamassa, ja se on kova tie, varsinkin kun toimintaympäristö on niin vaikea kuin se tällä hetkellä on. Puheenjohtaja Lindtman sanoi eilen, kun puhuttiin turvallisuuspolitiikasta, että tämä maailma on muuttunut paljon vaikeammaksi. Eikö se päde ollenkaan talouteen? [Mauri Peltokangas: Erinomainen vastaus, pääministeri!]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Suhonen, olkaa hyvä.

16.18 **Timo Suhonen sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Valtiovarainministeri on useasti todennut, että hallituksen leikkaukset kohdistuvat ensisijaisesti kohteisiin, jotka eivät ole suomalaisten hyvinvoinnin kannalta välttämättömiä, ja on käyttänyt tästä ilmaisua ”toisarvoiset asiat”. Tilanne on maassamme tänään se, että meillä on ennätystyöttömyys, ennätysköyhyys ja ennätysvelkaantuminen. Arvoisa ministeri Purra, onko toisarvoista se, kun työttömyys, köyhyys ja epätoivo ovat lisääntyneet ja samaan aikaan hyvätuloiset ovat saaneet suurimmat veronalennukset? Ja onko teiltä tulossa tänä keväänä lisää teidän mielestänne toisarvoisia leikkauksia, mitkä lisäävät suomalaisten epätoivoa, vai oletteko vihdoinkin valmis tekemään päätöksiä, joilla se tiukassa tilanteessa oleva suomalainen saa helpotusta elämäänsä?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Valtiovarainministeri Purra, olkaa hyvä.

16.19 **Valtiovarainministeri Riikka Purra** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Olen tainnut puhua toissijaisista menoista. Esimerkiksi toissijaisia valtion menoja on

Punkt i protokollet PR 33/2026 rd

monilla sellaisilla menomomenteilla, joita sosiaalidemokraatit ovat kovasti paisuttaneet ollessaan hallituksessa. Sen sijaan tämä hallitus on kohdentanut säästötoimia käytännössä kaikkialle. Sellaiset sektorit, jotka meillä ovat olleet erityisessä suojeluksessa — toivottavasti ei tarvitse selittää, miksi — liittyvät puolustukseen ja turvallisuuteen. Sen lisäksi hyvinvointialueiden rahoitusta eli sotemenoja on nostettu merkittävästi enemmän kuin ennakoiitiin vielä hallitusneuvotteluissa. Ja kolmas asia, mihin me olemme joutuneet lisäämään huomattavasti rahoitusta, on valtionlainan korkomenot. Kun me aloitimme, korkoja maksettiin noin 800 miljoonaa. Nyt arvioidaan jo, että vuonna 2030 niihin menee kuusi miljardia euroa tämän hetken summan ollessa noin neljä miljardia euroa. Vielä viime kaudella sieltä suunnalta kuultiin, että näitä korkoja ei tarvitse edes maksaa tai lainoja ei välttämättä tarvitse maksaa edes takaisin. Me olemme todellakin huomanneet jokapäiväisessä työssämme, mitä tämä tarkoittaa, kun valtio on voimakkaasti velkaantunut. [Puhemies koputtaa] Meillä ei myöskään tähän tämän hetken akuuttiin tilanteeseen ole sellaisia puskureita valmiina, [Puhemies koputtaa] että voisimme tehdä esimerkiksi samanlaisia toimia kuin Ruotsi.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Hopsu, olkaa hyvä.

16.20 **Inka Hopsu vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tilanne ruoka-avussa on huolestuttava. Ruokajonot kasvavat samaan aikaan kun jaettavaa ruokaa on entistä vähemmän. Ruoka-aputoimijoiden mukaan yhä useampi jää ilman ruoka-apua. Ruoka-avun tarpeen kasvun taustalla ovat elinkustannusten nousu, pienituloisuus, työttömyys ja sosiaaliturvaan tehdyt leikkaukset. Jonossa on myös entistä enemmän opiskelijoita ja kansainvälisiä, tänne väärin lupauksin houkuteltuja opiskelijoita. [Perussuomalaisten ryhmästä: Maahanmuuttajia! — Välihuutoja] Köyhyyteen tarvitaan rakenteellisia ratkaisuja, mutta myös ruoka-aputoimintaa tarvitaan. On hienoa, että kauppojen hävikin määrä on saatu laskuun, mutta miten varmistamme, että ruoka-aputoiminta pystyy jatkossakin vastaamaan avun tarpeeseen eikä joutu sulkemaan oviaan ruuan puutteen vuoksi? Auttaisiko Ranskan mallin kielto kaupalle ja ravintola-alalle hävittää syömäkelpoista ruokaa? Miten saisimme teollisuuden ja ravitsemuspalveluiden hävikkiä paremmin kiertoon? Miten varmistamme, että ruoka-aputoiminta jatkuu?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ministeri Rydman, olkaa hyvä.

16.22 **Sosiaali- ja terveysministeri Wille Rydman** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herä puhemies! Ensinnäkin on niin, että ruoka-aputoiminnallekin oma paikkansa on, ja tulee varmistaa se, että se jatkossakin säilyttää edellytyksensä toimia tässä maassa. Asian toinen puoli on se, että ei voi myöskään olla siten, että ruoka-apu olisi jonkinnäköinen ensisijainen sosiaaliturvan muoto tai edes sellainen, johon suuremmassa määrin pitäisi turvautua. Mutta on totta, että näemme uudenlaisia ilmiöitä tällä hetkellä leipäjonoissa. Näemme siellä, kuten edustaja itsekin toi esille, yhä enemmän ulkomaalaistaustaista väkeä, opiskelijoita, jotka on väärin perustein huijattu Suomeen täysin epärealistisilla odotuksilla, [Välihuutoja] ja se on nimenomaisesti se teidän hallituksenne, joka viime kaudella näitä opiskelijoita Suomeen houkutteli ja mahdollisti tämän. [Perussuomalaisten ryhmästä: Aamen! — Välihuutoja — Puhemies koputtaa] Tämä hallitus sen sijaan on puuttunut siihen, että tällainen ulkomainen opiskeluhuijaus, joka tällä hetkellä näkyy nimenomaan leipäjonoissa,

Punkt i protokollet PR 33/2026 rd

tullaan saamaan jatkossa kuriin, ja silloin sitä leipää riittää myöskin niille kotimaisille tarvitsijoille olennaisesti enemmän. [Välihuutoja]